

عنوان مقاله:

بررسی نوع قرارداد طرح های عمرانی و غیر عمرانی سامانه های نوین آبیاری و تاثیر آن بر مدیریت منابع آب و اشتغال با تعریف یک نظام بهره برداری نوین در بخش کشاورزی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مهندسی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مسلم حسن آبادی - کارشناس ارشد عمران - رییس اداره فنی و زیر بنایی جهاد کشاورزی شهرستان اسدآباد

خلاصه مقاله:

از حدود سی سال پیش در ایران دولتها با تخصیص منابعی جهت اجرای سامانه های نوین آبیاری اقدام نموده و برای تامین اعتبار آن از محل های متغیری مانند درآمد های عمومی ، صندوق توسعه ملی و سایر ردیف ها در قوانین بودجه استفاده کرده اند . همین موضوع ابهام در بکارگیری نوع قرارداد مورد استفاده را شکل داده و از آنجائیکه مقادیر پیش بینی نشده در این پروژه ها منجر به تاثیرات سو در سود پیمانکار ، راندمان پروژه و عدم پرداخت حق بیمه اکیپ اجرایی گردیده ، لذا به بررسی قراردادهای مدون سازمان برنامه و بودجه و تناسب یا عدم تناسب آن در این طرح ها پرداخته شده است . نتیجه آنکه به دلیل عدم تناسب قراردادهای کنونی با طرح سامانه های نوین آبیاری در قالب مشارکت های عمومی - خصوصی ، تدوین قراردادهای جدیدی به شکل EPC یا BOT در اینجا لازم می نماید . همچنین در جهت رفع ایرادات وارده از سوی سازمان خوار و بار جهانی (فائو) که به بررسی بهبود فن آوری آبیاری در سال ۲۰۱۷ پرداخته شده و قدم نهادن در مسیر مدیریت بهینه منابع آب ، کنترل نوع کشت ، یکپارچگی اراضی و اشتغال فارغ التحصیلان دانشگاهی ، یک نظام بهره برداری نوین تحت عنوان «هر مزرعه یک بنگاه اقتصادی» با ایجاد «پروانه بهره برداری آب و زمین» که مقدار آب استحصال را در مقابل تولید محصولاتی مشخص در اختیار کشاورز قرار می دهد تعریف شده است .

کلمات کلیدی:

طرح عمرانی و غیر عمرانی ، قرارداد سامانه های نوین آبیاری ، نظام بهره برداری نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1549530>

